

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 729/2021
25.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић и Гордане Џакула, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обојице из ..., чији је заједнички пуномоћник Миленко Малешевић, адвокат из ..., против тужене ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ... и ЂЂ из ..., чији је заједнички пуномоћник Олга Турчиновић Макевић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужилаца, изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж 5661/20 од 24.09.2020. године, на седници одржаној 25.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца, изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж 5661/20 од 24.09.2020. године, у делу којим је одлучено о предлогу за враћање у пређашње стање, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца, изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж 5661/20 од 24.09.2020. године, у делу којим је одлучено о предлогу за враћање у пређашње стање.

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужилаца, изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж 5661/20 од 24.09.2020. године, у делу којим је одлучено о повлачењу тужбе.

Образложење

Виши суд у Београду, решењем П 586/16 од 11.05.2020. године, констатовао је да се тужба сматра повученом (став први изреке) и обавезао тужиоце да накнаде туженима трошкове парничног поступка у износу од 580.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде, под претњом принудног извршења (став други изреке).

Виши суд у Београду, решењем П 586/16 од 23.07.2020. године, одбио је као неоснован предлог тужилаца од 29.05.2020. године, за враћање у пређашње стање, због пропуштања рочишта од 11.05.2020. године.

Апелациони суд у Београду, решењем Гж 5661/20 од 24.09.2020. године, одбио је као неосноване жалбе тужилаца и потврдио решење Вишег суда у Београду П 586/16

од 11.05.2020. године и решење Вишег суда у Београду П 586/16 од 23.07.2020. године (став први изреке). Одбио је као неоснован захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка (став други изреке).

Против наведеног другостепеног решења, тужиоци су благовремено изјавили ревизију, као посебну, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је на основу члана 404, а у вези члана 420. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 49/13 - УС, 74/13 – УС, 55/14, 87/18 и 18/20), оценио да ревизија тужилаца у делу којим је одлучено о предлогу за враћање у пређашње стање, није изузетно дозвољена.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП је прописано да, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Одлука о одбијању предлога тужилаца за враћање у пређашње стање због пропуштања рочишта од 11.05.2020. године је донета, из разлога што дати разлози од стране тужилаца не представљају оправдане разлоге из члана 111. ЗПП за пропуштање рочишта.

У конкретној ситуацији нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужилаца, у делу којим је одбијен предлог за враћање у пређашње стање, из одредбе члана 404. став 1. ЗПП, као изузетно дозвољеној ревизији, с обзиром на то да нема потребе за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и потребе новог тумачења права. При том, посебна ревизија се може изузетно дозволити због погрешне примене материјалног права, а не и због битне повреде одредаба парничног поступка, с обзиром на то да иста није прописана као разлог за изјављивање посебне ревизије одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

Врховни касациони суд је у границама својих овлашћења на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5, а у вези члана 413. и 420. ЗПП утврдио да ревизија тужилаца у делу којим одлучено о предлогу за враћање у пређашње стање, није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП је прописано да, странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан.

Како одлука о предлогу за враћање у пређашње стање не представља решење којим се поступак правноснажно окончава, то ревизија тужилаца у том делу није дозвољена, ни на основу цитиране одредбе члана 420. став 1. ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао побијано решење и у делу којим је одлучено да се тужба тужилаца сматра повученом, на основу члана 408. у вези члана 420. ЗПП и утврдио да ревизија тужилаца у том делу није основана.

У проведеном поступку пред нижестепеним судовима није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности, на основу одредбе члана 408. ЗПП. Како је ревизија изјављена и због битне повреде одредаба парничног поступка, то се у том делу ревизијом не доводи у сумњу законитост и правилност побијаног решења.

Према утврђеном чињеничном стању, на рочиште за главну расправу које је било одређено за 11.05.2020. године у 11,45 часова, није приступио пуномоћник тужилаца иако је уредно позван, док је пуномоћник тужених одбио да расправља и предложио да суд донесе решење којим се тужба сматра повученом, то није било услова да се рочиште одржи у смислу одредбе члана 311. став 1. ЗПП, са присутном странком, због чега су наступили услови да се тужба сматра повученом, на основу одредбе члана 311. став 2. ЗПП.

Одредбом члана 311. став 1. ЗПП је прописано да, ако са рочишта за главну расправу изостане тужилац или ако на то рочиште не дође тужени, а уредно су позвани, расправа ће да се одржи са присутном странком. Одредбом става 2. овог члана, да, ако са рочишта за главну расправу неоправдано изостану и тужилац и тужени, или одбију да расправљају, тужба се сматра повученом.

Према томе, како пуномоћник тужилаца, иако уредно позван није приступио на рочиште за главну расправу од 11.05.2020. године и пуномоћник тужених предложио да суд донесе решење којим се тужба сматра повученом, то је правилна одлука о повлачењу тужбе, донета у смислу одредби члана 311. ЗПП.

Неосновани су наводи ревизије којима се указује да суд тужиоце није позвао и да они нису могли спречити повлачење тужбе када их суд није позвао, с обзиром на то да је утврђено да је пуномоћник тужилаца уредно позван за рочиште одређено 11.05.2020. године у 11,45 часова (што прозилази из садржине записника од 19.11.2019. године, са главне расправе пред Вишим судом у Београду, кад је донето решење да се рочиште одлаже и следеће рочиште за главну расправу заказује за 11.05.2020. године у 11,45 часова, што је присутнима саопштено, па их не позивати и упозорио их на последице пропуштања у смислу члана 105. став 3. ЗПП).

Како наводи из ревизије нису од утицаја на другачију одлуку овог суда, то није неопходно исту даље детаљно образлагати, у смислу одредбе члана 414. став 2. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредби члана 404, 413. и 414. став 1, а у вези члана 420. ЗПП, одлучио као у изреци .

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**